

Högsta förvaltningsdomstolen

Klagande

Västerbottens Läns Landsting, 232100-0222
901 89 Umeå
landstinget@vll.se

Motpart

Concreto Golvteknik AB, 556196-5301
Ombud:
Tobias Indén
Indén & Co AB
Kungsgatan 111 B
903 32 Umeå
tobias@inden.se

Överklagat avgörande

Kammarrätten i Sundsvall meddelad den 17 december 2015 i mål nr 2197-15

I egenskap av företrädare för Västerbottens Läns Landsting (nedan benämnt Landstinget) får jag härmed inkomma med följande överklagande av kammarrättens ovan angivna dom.

Yrkande

Landstinget yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska bevilja prövningstillstånd och med ändring av kammarrättens dom avslå Concreto Golvteknik AB ansökan om överprövning.

Grunder

Upphandlingen har genomförts i enlighet med lagen (2007:1091) om offentlig upphandling (LOU). Bolaget har inte lidit eller riskerat att lida skada varför skäl saknas för ingripande enligt 16 kap LOU.

Skäl för prövningstillstånd och ändring av kammarrättens dom

Concreto Golvteknik AB (nedan Concreto) har gjort gällande att den i upphandlingen använda utvärderingsmodellen inte är ämnad att avgöra vilket anbud som är det ekonomiskt mest fördelaktiga.

Landstingets uppfattning är att kammarrätten på ett felaktigt sätt bedömt omständigheterna i den aktuella upphandlingen och innebörden av EU-domstolens mål C-601/13, Ambisig.

Landstingets uppfattning är att den modell för referenstagning som använts i utvärderingen av anbuden i den del som avsåg kriteriet Kompetens genomförts i enlighet med LOU och EU-domstolens fasta rättspraxis. Kriteriet har syftat till att fastställa vilket anbud som är det ekonomiskt mest fördelaktiga. Modellen uppfyller de krav som EU-domstolen ställt upp i sitt avgörande i mål C-153/99, Concordia. Någon sammanblandning av kvalificeringsfasen och utvärderingsfasen har inte heller förekommit.

I målet C-601/13, Ambisig hade EU-domstolen att ta ställning till frågan om en upphandlande enhet vid upphandling av intellektuella tjänster kan införa ett tilldelningskriterium som gör det möjligt att bedöma kvaliteten hos de arbetslag som anbudsgivarna konkret har föreslagit för kontraktets fullgörande och som tar hänsyn till arbetslagets sammansättning samt erfarenheter och meriter hos dem som ingår i det.

I sitt avgörande fastslår EU-domstolen att C-532/06, Lianakis mfl, inte förhindrar att en upphandlande enhet, under vissa villkor, kan använda ett tilldelningskriterium som tar hänsyn till arbetslagets sammansättning, erfarenheter och meriter. EU-domstolen konstaterar vidare att det föreligger en väsentlig skillnad mellan C-532/06, Lianakis mfl och C-601/13 Ambisig, då Lianakis avsåg anbudsgivarnas personalstyrkor och erfarenhet i allmänhet och inte som i Ambisig det särskilda arbetslag som konkret ska fullgöra kontraktet, (C-601/13, Ambisig, p. 25 och 26). Såvitt Landstinget kan förstå baseras även kammarrättens i Stockholm avgörande i mål nr 5512-08, på den omständigheten att referenstagning där avsåg anbudsgivarnas personalstyrkor och erfarenheter i allmänhet och inte de som faktiskt skulle komma att fullgöra kontraktet.

EU-domstolen konstaterar vidare i p. 31 av ovan nämnda dom att:

”Kvaliteten på fullgörandet av ett offentligt kontrakt kan på ett avgörande sätt vara beroende av vilka yrkesmässiga förtjänster de personer som ska fullgöra kontraktet har, vilka utgörs av deras yrkeserfarenhet och utbildning.”

Det teknikområde som är föremål för prövning i detta mål avser golvbeläggningsarbeten inom det geografiska området Umeå. I detta område ingår bland annat Norrlands universitetssjukhus vilket är regionsjukhus för Norrbotten, Västerbotten, Jämtland-Härjedalen och Västernorrland. Sjukhuset har en bruttoarea om cirka 330 000 kvadratmeter. Huvuddelen av de kontrakt som kommer att tilldelas från ramavtalet kommer att avse arbeten som ska utföras inom sjukhuset. Arbetena utförs i eller i nära anslutning till pågående verksamhet. Detta ställer stora krav på planering och arbetsledning.

När de kontrakt som senare kommer att tilldelas från det ramavtal som landstinget upphandlat ska fullgöras är den platsorganisation som anbudsgivarna utsett för detta av stor betydelse för hur väl kontrakten kommer att fullgöras. De roller i platsorganisationen som har en avgörande roll i denna del är platschefen och den ledande montören. Hela arbetslagets prestation är i hög grad förknippad med dessa personers yrkesmässiga förtjänster. De är kopplade till kontraktets föremål och således, som EU-domstolen också anför, en oskiljaktig del av anbudet.

I utvärderingen har sex frågor ställts till de namngivna personer som anbudsgivarna erbjudit i rollerna arbetsledning på arbetsstället och ledande

montör. De frågor som har ställts har varit följande. Förmåga att utföra uppdrag inom föreskriven tid, hantering av kvarboende och pågående verksamhet, förmåga att komma med förslag och lösningar, administrativ förmåga, professionellt bemötande och tillgänglighet samt förmåga att utföra uppdrag inom överenskomna ekonomiska ramar.

Kammarrätten har, felaktigt, kommit till slutsatsen att EU-domstolens avgörande i målet Ambisig inte är tillämpligt på denna upphandling då Landstinget tagit referenser på bara delar av arbetsstyrkan. Kammarrätten synes också vara av den uppfattningen att golvbeläggningsarbeten generellt sett är mindre komplicerade än utbildnings- och rådgivningstjänster. Landstingets uppfattning är att EU-domstolens avgörande inte innebär att kompetens och erfarenhet måste utvärderas för hela arbetslaget som ska utföra kontraktet. Det sätt som Landstinget valt, d.v.s. att utvärdera de för kontraktet mest avgörande personerna, ryms inom EU-domstolens praxis. Som Landstinget redogjort för ovan är kvaliteterna hos de personerna som utvärderats en oskiljaktig del av anbudet och kopplade till kontraktetsföremålet.

Även i svensk rättspraxis har tidigare erfarenhet vilket utvärderats genom referenser godkänts som tilldelningskriterium, se kammarrätten i Göteborg mål nr 4851-10. I målet var fråga om anläggandet av en konstgräsplan. Kammarrätten fann att arbetet var tekniskt komplicerat och att erfarenhet att sådant arbete i hög grad bedömdes ha inverkan på kvaliteten på slutresultatet. Frågorna som ställdes till referenserna avsåg kvaliteten på utförd entreprenad, om entreprenaden färdigställts enligt överenskommen tidplan, utförts till avtalat pris och leverantörens uppföljning under garantitiden. Kammarrättens bedömning var att de ställda frågorna syftat till att utreda hur anbudsgivarna tidigare utfört sin tjänst och hur nöjda tidigare kunder varit med tjänsten och inte till att bedöma anbudsgivarens erfarenhet, kvalifikationer och resurser som sådana.

Det bör särskilt noteras att frågorna till referenserna i det ovan redovisade målet och de som Landstinget använt i hög grad överensstämmer med varandra. Två av frågorna, huruvida avtalade tider och priser hållit är helt identiska.

Det finns utöver ovan anförda avgörande ett antal andra kammarrättsavgöranden där referenser tillåts som tilldelningskriterium, se Kammarrätten i Göteborgs mål

nr 5910-08 och 7332-08 samt Kammarrätten i Stockholm mål nr 3014-09 och 3474-08. Det sistnämnda målet är av särskilt intresse då det avser entreprenadarbeten och den upphandlande myndigheten ställt frågor till referenserna som även de varit avsedda att utreda samma omständigheter kring anbudsgivarnas tidigare erfarenheter och genomförda uppdrag på samma sätt som Landstinget avsett i denna upphandling.

Det sätt att använda referenser i utvärderingen som Landstinget använt i denna upphandling har således stöd i svensk kammarrättspraxis och i EU-domstolens fasta rättspraxis.

Umeå som ovan

Mats Raneblad

Verksamhetschef

Basenhet Logistik